

DR WOJCIECH RAFAŁ WIEWIÓROWSKI – GENERALNY
INSPEKTOR OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH – WYJAŚNIA

PYTANIE: _____
Jakie obowiązki spoczywają na przedsiębiorcy, który prowadzi działalność w zakresie przechowywania dokumentacji osobowej i płacowej pracodawców?

ODPOWIEDŹ: _____
Przedsiębiorca, który prowadzi działalność w zakresie przechowywania dokumentacji osobowej i płacowej pracodawców, z chwilą przejęcia materiałów podlegających archiwizacji, staje się administratorem tych danych i spoczywają na nim wszystkie obowiązki wynikające z ustawy z 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

UZASADNIENIE: _____

Przedsiębiorca, który prowadzi działalność w zakresie przechowywania dokumentacji osobowej i płacowej pracodawców, po przejęciu danych osobowych (np. teczek osobowych) podlegających archiwizacji staje się administratorem tych danych. Od tej chwili spoczywają na nim wszystkie obowiązki wynikające z ustawy. Wśród nich można wymienić m.in. obowiązek zgodnego z prawem przetwarzania danych, obowiązek należytego zabezpieczenia przetwarzanych danych osobowych, jak również obowiązek zgłoszenia zbioru danych do rejestracji Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych.

Jednocześnie przepisy prawa przewidują, że przedsiębiorca taki ma prawo pobierania opłat za sporządzenie odpisu lub kopii dokumentacji o czasowym okresie przechowywania. **Przedsiębiorca, który prowadzi działalność gospodarczą w zakresie przechowywania dokumentacji osobowej i płacowej pracodawców o czasowym okresie przechowywania, wykonuje działalność na podstawie regulaminu świadczenia usług, określającego w szczególności:**

- ▀ zakres świadczonych usług,
  - ▀ zasady przyjmowania dokumentacji na przechowywanie, jej ewidencjonowania i przechowywania,
  - ▀ ogólne zasady zabezpieczenia dokumentacji przed dostępem osób nieuprawnionych,
  - ▀ miejsce świadczenia usług,
  - ▀ tryb przyjmowania interesantów,
  - ▀ sposób i terminy udostępniania dokumentacji,
  - ▀ wysokość opłat pobieranych za usługi,
  - ▀ procedury dotyczące brakowania i niszczenia dokumentacji (art. 51k ustawy z 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym, DzU 2011 r., nr 123, poz. 698, zwanej dalej ustawą).
- Powyższy regulamin powinien być udostępniony w lokalu, w którym przyjmowani są interesanci.

Cennik zawierający maksymalną wysokość opłat pobieranych za sporządzenie odpisu lub kopii przechowywanej dokumentacji, uwzględniający koszty związane z przechowywaniem dokumentacji i sporządzeniem jej odpisów lub kopii, został określony w wydanym na podstawie art. 51o ustawy rozporządzeniu Ministra Kultury z 10 lutego 2005 r. w sprawie określenia maksymalnej wysokości opłat za sporządzenie odpisu lub kopii dokumentacji o czasowym okresie przechowywania (DzU nr 28, poz. 240).

A zatem z powyższych przepisów wynika, że przedsiębiorca prowadzący działalność w zakresie przechowywania dokumentacji osobowej i płacowej pracodawców ma prawo pobierać opłaty za wykonywane usługi (np. za wykonywanie kopii lub odpisów). Niemniej osoba, która uważa, że przedsiębiorca prowadzący działalność w zakresie przechowywania dokumentacji osobowej i płacowej pracodawców pobiera opłaty niezgodnie z prawem, powinna zainteresować tą sprawą marszałka województwa, który sprawuje kontrolę nad działalnością

gospodarczą w zakresie przechowywania dokumentacji osobowej i płacowej pracodawców o czasowym okresie przechowywania (art. 51j ustawy).

GIODO nie jest bowiem „organem kontrolującym ani nadzorującym prawidłowość stosowania prawa materialnego i prawa procesowego w sprawach należących do właściwości innych organów, służb czy sądów, których orzeczenia podlegają ocenom w toku instancji czy w inny sposób określony odpowiednimi procedurami”, na co wskazał m.in. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 2 marca 2001 r. (II SA 401/00, Wokanda 2001/9/33).

PYTANIE:

Czy państwowa uczelnia wyższa może udostępnić uchwałę, wraz z danymi osobowymi jej profesora, członkom rady jednego z jej wydziałów?

ODPOWIEDŹ:

Tak, a nawet ma taki obowiązek wynikający z przepisów prawa.

UZASADNIENIE:

Uchwały organów uczelni wyższych objęte są jawnością. Wynika to przede wszystkim z tego, że są one wiążące dla osób uczestniczących w życiu uczelni. W szczególności zaś zgodnie z art. 68 ust. 3 ustawy z 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (DzU nr 164, poz. 1365 ze zm.) uchwały rady podstawowej jednostki organizacyjnej w sprawach należących do jej kompetencji są wiążące dla kierownika, pracowników, doktorantów i studentów tej jednostki. W związku z powyższym dostęp do obowiązujących te osoby uchwał nie może być ograniczany (chyba że takie ograniczenie wynika z przepisów prawa), a wręcz zasadne jest, aby osobom, które uchwały obowiązują, zapewniono możliwość zapoznania się z ich treścią.

Niezależnie od powyższego należy wziąć pod uwagę, że uchwały podejmowane przez organy uczelni niewątpliwie stanowią informację publiczną w rozumieniu przepisów ustawy z 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (DzU nr 112, poz. 1198) – zwanej dalej ustawą, a posiadająca osobowość prawną uczelnia publiczna ma obowiązek udostępniania takiej informacji. Zgodnie bowiem z art. 1 ust. 1 ustawy „każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną i podlega udostępnieniu na zasadach i w trybie określonych w ustawie”. Artykuł 4 ust. 1 pkt 5 ustawy o dostępie do informacji publicznej stanowi, że zobowiązane do udostępniania informacji publicznej są m.in. podmioty reprezentujące inne osoby lub jednostki organizacyjne, które wykonują zadania publiczne lub dysponują majątkiem publicznym. Ustawa o dostępie do informacji publicznej przewiduje również uprawnienie podmiotów, których dotyczy ustawa, do powszechnego udostępniania informacji publicznej m.in. w Biuletynie Informacji Publicznej (art. 8 ust. 2 ustawy).

Należy zwrócić uwagę, że dane osobowe profesora uczelni wyższej są związane z pełnioną przez niego w tym podmiocie funkcją. Powoduje to, że nie ma zastosowania ograniczenie prawa do informacji publicznej ze względu na prywatność osoby fizycznej. Zgodnie z art. 5 ust. 2 zd. 2 ustawy ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa.

Z powyżej wskazanych przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej wynika, że uczelnia wyższa jest zobowiązana do upubliczniania swoich uchwał.

Jednocześnie brak jest podstaw do stwierdzenia niezgodności udostępniania przez uczelnię wyższą członkom rady jednego z jej wydziałów danych osobowych profesora, utrwalonych w tekście jej uchwał z przepisami o ochronie danych osobowych (DzU z 2002 r. nr 101, poz. 926 ze zm.). Takie działanie odbywa się na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (DzU z 2002 r. nr 101, poz. 926 ze zm.), zgodnie z którym przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne, gdy jest to niezbędne do zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa.